

Carl Sørensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afgift for Matrikulsvæsenets Ekspedition af Udstykningssager m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2755).

Sagen sattes til Forhandling.

Pinholt: Det foreliggende Lovforslag om Afgift for Matrikulsvæsenets Ekspedition af Udstykningssager m. v. gaar jo ud paa, at der skal svares en Afgift til Statskassen for Matrikulsvæsenets Ekspedition af Sager vedrørende Udstykning, Magelæg og Sammenlægning. Selv om den Afgift, der skal svares, alt i alt kun regnes at ville indbringe 150 000 Kr. aarlig, idet den udgør 10 Kr. for hver Udstykning eller Sammenlægning, 5 Kr. for hver Parcel i Magelægssager, hvor hvert af Arealernes Værdi ikke overstiger 300 Kr., er der i alt Fald neppe nogen Begejstring for at faa dette gennemført hverken i By eller paa Land. Det kan dog ikke siges, at der herved indføres noget nyt Princip, thi i de senere Aar har man i adskillige Tilfælde krævet en særlig Betaling for de Tjenester, der gennem Statens forskellige Væsen er ydes Befolkningen. Sparekasser og Laanekasser betaler en Afgift for det Tilsyn, der øves overfor dem, Aktieselskaber betaler en Afgift for Registrering, Fondsbørsen betaler en Afgift for Tilsyn, Elektricitetsværkerne betaler en Afgift for Elektricitetskommissionens Tilsyn o. s. v. Udgifterne til Matrikulsvæsenet andrager 330 000 Kr. aarlig, og Afgiften vil saaledes neppe nok dække Halvdelen. Dette begrundes i Bemærkningerne med, at Matrikulsvæsenets Arbejde ikke alene bestaar i at revidere og ekspedere Udstykningssager, Magelæg o. s. v., men bl. a. ogsaa i at føre Kontrol med, at Lovene om Jords Udstykning og Sammenlægning m. v. overholdes, og Udgifterne hertil menes det, at Statskassen rettelig selv bør bære. Det er desuden Meningen, at der ikke skal forlanges Gebyrer for Ekspedition af Sager vedrørende Notering i Matrikulen af For-

andringer foranledigede ved Jernbaneanlæg, offentlige Vejanlæg, Aareguleringer, Digeanlæg, Statens Klitplantninger, Anlæg og Udvidelse af Kirkegaardene, Ændringer i Sogne- og Kommunegrænser o. l., hvorhos der heller ikke skal betales Gebyr for Udstykning til Husmandsbrug i Henhold til Loven af 22. Juni 1917 samt to Love af 4. Oktober 1919, der begge angaar Udstykning til Husmandsbrug.

§ 1 bestemmer, at der for Ekspedition af Udstykningssager svares en Afgift af 10 Kr. for hver Parcel, der ved Udstykning fraskilles en Ejendom, men at der dog, hvis Parcellens Værdi ikke overstiger 300 Kr., og naar Parcellen fraskilles i Henhold til de tidligere nævnte Husmandslove af 22. Juni 1917 og 4. Oktober 1919, ingen Afgift svares. Ved Fraskilning fra en Ejendom regnes kun 1 Parcel, selv om det fraskilte Areal tilhører flere Parceller.

§ 2 omhandler Magelægssager, af hvilke der svares en Afgift af 5 Kr. for hver Parcel, hvis Værdi ikke overstiger 300 Kr. Der henvises her til § 19 i Lov af 6. April 1906, hvori det bl. a. bestemmes, at Arealet, som henhører under to forskellige Ejendomme, og som er lige store i boniteret Maal, kan uden Iagttagelse af de sædvanlige Udstykningsregler overføres fra den ene Ejendom til en anden efter Andragende til Ministeriet og uden Forandring fra Hartkorn. Jeg gaar ud fra, at det betyder, at saadanne Magelæg foregaar uden Gebyr.

I § 3 gives Regler for Sammenlægninger, hvorved Jorder, som staar anført under to eller flere Matrikulsnumre, fremtidig anføres under eet Matrikulsnummer. Der svares 10 Kr. for en saadan Sammenlægning, ligesom samme Gebyr svares, naar to eller flere Matrikulsnumre fremtidig anføres under eet Matrikulsnummer, altsaa som een Ejendom.

Den foreslaaede Afgift angaar ikke de sønderjydske Landsdele, hvor Matrikulsvæsenet er midlertidigt ordnet ved en særlig Lov af 28. Juni 1920, som skal revideres i Rigsdagssamlingen 1924—25, og ifølge hvilken Landbrugsministeren er bemyndiget til at fastsætte Betalingen for de af Amtslandsinspektørkontorerne udførte Arbejder. Loven gælder heller ikke for København — jeg maa tilstaa, jeg er ikke ganske klar over hvorfor — og heller ikke for Færøerne.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til villig Behandling i dette høje Ting, og jeg skal ikke, hvis der fra anden Side maatte fremkomme Ønske om at faa et